

Novecerkve, preč. gosp. zlatomešnik Juvančič. Od tod smo krenili v cerkvo k sv. meši. Po službi božji so se učitelji in otroci vrnili v šolske prostore, kder je v navzočnosti zbranih poslušalcev se vršil izpit iz krščanskega nauka. Ko je izpraševanje prišlo do kraja, so preč. gosp. kanonik učence opomnili na to, da naj bi z rastjo telesnih močij si tudi srce kinčali z lepimi čednostmi, da bo se o slehernem šolcu zamoglo reči, da je kakor Jezus „napredoval v modrosti in rasti, pak v milosti pri Bogu in ljudeh“. (Lukaž 2, 52.) Častiljivi govornik so v spomin zaklicali kralja Salomona. Totemu se enkrat v spanji prikaže Bog, rekoč: „Prosi, kar hočeš, da ti dam“. Salomon odgovori: „Gospod, Bog moj! Ti si mene, svojega službenika, postavil za kralja; . . . jaz sem še mlad ter ne vem, kam se djeti, . . . daj mi toraj razumno srce, da bom zamogel prav soditi Tvojemu ljudstvu pak razpoznavati dobro in hudo“. Ta prošnja bila je vseč Gospodu, zato spregovori: „Ker si zaiskal te reči, a nisi poprosil dolgega življenja in bogatstva, ne pogubljenja svojih sovražnikov, ampak želiš modrosti, — storil ti bom po tvojih besedah: glej, dam ti srce modro in razumno, da nihče pred teboj ni bil tebi enak in tudi za teboj ne bode; vrh tega dajam ti še, česar nisi prosil, namreč bogatstvo in slavo; . . . ako boš hodil po mojih potih ter boš spolnoval moje zapovedi, kakor tvoj oče (David), bom tudi podaljšal dneve tvoje“. (III. Kralj. 3, 5—15.) Tako naj bi ravnal vsak človek, posebno mladi otroci morali bi se že zgodaj privaditi, da bodo vedno iskali pred vsem to, kar se tiče božje časti in vzveličanja naših duš, po tem bo ostalo, t. j. kar potrebujemo za telo, nam „privrženo“ (Mat. 6, 33.). Otroci naj za sprejete dušne in telesne dobrote ne pozabijo zahvaliti se ljubemu Bogu, potem svojim skrbnim učiteljem in milim starišem. To svojo dolžnost vresničili bodo z lepo pokorščino, s čednim obnašanjem; naj toraj vestno spolnujejo božje zapovedi, svoje predpostavljene naj vbogajo ter za nje molijo kakor v obče za vse dobrotnike. — Še več! Na glasoviru si lahko zapazil cel kup pripravljenih oblačil. To se je bilo priskrbelo od zneska tombole, ki jo je 8. avg. blagovoljno pridedilo vodstvo tukajšnje toplice ter je gosp. dr. Paltauf 130 fl. 40 kr. odmenil za obdarovanje šolske dece. Razven tega so vč. gosp. Gajšek nakupili nekoliko knjig-molitvenikov a gospa pl. Leyritzeva je poslala razne tkanine, več rutic itd. Vse to se je danes sporazdelilo. Jeden dobil je suktnjo, druga janjko, tretji hlače, obutalo itd. K sklepu še so kn. šk. duh svetovalec in župnik otrokom na srce položili besedici „moli in delaj“ in če vprav 6 tednov ne bode šole, vendar učence ne sme svojih knjig obesiti na klin. Toto „slovesnost“ smo ovenčali s pesmicami „v nebesih sem doma“ in „Bog ohrani, Bog obvarji nam cesarja, Avstrijo“ itd. pak z molitvo. Dal Bog, da bi dobro semenje ne bilo popadalo na slaba tla! M. K.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Svitli cesar so iz Olomuca šli v Krakov. Poljaci so jih navdušeno in sijajno sprejeli; cesar bili so tako zadovoljni, da so uslišali prošnjo gališkega deželnega odbora ter bodo na lastne stroške staroslavni grad Vavel v Krakovu, kder so nekdanji poljski kralji stolovali, zopet spremenili iz kosarne v kraljevsko-cesarsko palačo. Zatem so se odpeljali k velikim vojaškim vajam, ki se vršijo med Premislom in Levovom. — Nadvojvoda cesarjevič Rudolf postal je generalmajor in se poda 12. sept. na pot v Berlin obiskovat nemškega cesarja in si ogledovat prusko vojaštvo. — Razpisanih je 19 dopnilnih volitev, med temi tudi ona v maribor-ptnjskeje mestnej skupini. Kandidat g. Wiesthaler gre 19. sept. v Slov. Gradec volilec predstavljat se; bržčas bodo tudi prusak Reuter in „fortšritler“ dr. Schmiderer kmalu nastopili isto pot. Slovenci kandidata svojega še nismo postavili. — Prva lista slovenska „Narod“ in „Slovenec“ sta se sprla. Želimo prav pristrčno, naj odložita borbo, če jo uže res bočeta imeti, vsaj v tem važnem času, ko nam je složnosti in edinosti neizmerno treba. Razmere so pri nas takšne, da sta nam obadva potrebna; tudi brez šaljivega lista ne moremo biti. — V Spljetu v Dalmaciji so se lahoni tako nesramno proti našim vojakom obnašali, da so oficirji vse občevanje z njimi pretrgali. — Čehi so v Brnu imeli tabor in v njem zahtevali českih ljudskih šol v glavnem mestu Moravije. — Na Ogerskem in Hrvatskem so ljudje neznano nezadovoljni zarad presilnih davkov, vrhu tega pa še jud prebivalstvo nadleguje. — Vojni naš minister namerava osnovati 10 novih lovskih bataljonov! Mnogo ugibajo, kaj neki pomeni to, da je naš vnanji minister baron Haimerle nagloma šel iskat železnega Bismarka ter se sedaj z njim pogovarja. Sicer pravijo mnogo o še bolj tesni zvezi z Nemčijo, a nam manjka prave vere v to. Ako je Bismark res naš prijatelj, tedaj je gotovo prisiljen, ker se boji Francozov, Rusov in Angležev. Mi bi mu naj pomagali iz zadreg. Preveč uzrokov nimamo!

Vnanje države. Angleži so si pomagali v Afganistanu. General Robert je 30. avg. t. l. srečno došel v Kandahar, ondi zaprte rojake otel, 2. sept. pa brabro zgrabil Ejub-kana, ga hudo pretepel, zaplenil 32 kanonov in 10000 mož ulovil. To je angleškega ministra Gladstona z novim pogumom navdalo tako, da se je ob sklepu angleškega državnega zbora ponosno zagrozil celemu svetu, najbolj pa Turkom. Sedaj utegne turški sultan kmalu občutiti angleško jezo; Črnogorci, Bolgari, Srbi in Grki se tega veselijo, turkoljubi pa kislodržijo. Evropsko brodovje zbrano je v Dobrovniku, nosi 400 velikanskih kanonov. Sultan se je uže toliko ustrašil, da je voljen Dulcin pustiti, vendar to je še premalo. — Francozi so izgnali vse jezuite, kar jih bo še gotovo grivalo, kajti Francija

je prisiljena obnašati se v Afriki in Aziji kot katoliška država. — Nemški oficirji slujejo kot najhujši mučitelji vojakov in ti se včasih maščujejo kakor morejo; nedavno je pri vojaških vajah nekdo izmed vojaštva ustrelil princa Berthama, da se je takoj raz konja mrtev zvrnil. — V Ameriki so Chilenci zmagali povsod in Peruvijance in Bolivijance posilili v mir. — Kitajci delajo vedno večjih priprav za boj proti Rusiji.

Za poduk in kratek čas.

Zakaj pes črti mačko, a mačka miš?

V starodavnem času, ki ga nikdo ne pomni, so psi imeli posebno pravico; danes se o njej le pripoveduje. Karkoli namreč je padlo z mize, to je bilo njihovo. Ko bi ti vprav cela pečenka padla pod mizo, moral bi jo bil pustiti domačemu psuvi, da se z njo omasti. Psi so toto „pravico“ imeli celo zapisano na kosu oslovske kože, ki je bila shranjena pri „pesjem kralju“. Ker pa svet večkrat „pravico“ z nogami tepta, je „pesji kralj“ namenil temu na pot stopiti; sklenil je preimeno pismo nekam spraviti, a ni vedel kam. V ta namen se posvetuje z domačo tovarišico, z mačko, ki jo je poznal kot bistrumno in prebrisano žival. Mačka mu obljubi pomoč; „kralju“ bilo je zeló po volji. Da se „kralju“ težki kamen skrbi odvali od srca ter da se dragocenost ohrani na varnem torišči: vzame mačka „listino“ pak jo odnese na diljnico v kot pod nekšno „staro kramo“, misleč, da bo tukaj najskrivnejši in najvarnejši kraj. —

Kos oslovske kože z napisano pesjo „pravico“ bil je dolgo časa pri miru; kje je „pismo“ spravljeno, tega razven „kralja“ in njegove tovarišice ni vedel nikdo. Pripeti se pa, da so drobno miško njene mlade nožice prinesle do dotičnega prostora. Nesreča je hotela, da majhena živalica obstoji ravno na koži. Miš voha in voha, a ne gane se z mesta; kmalo poskusi na koži brusiti svoje itak ostre zobe, vsled česar se je trgal košček za koščekom. Sčasoma miška odbeži, a dobro si zapomni torišče s kožo; ta prostor je obiskovala večkrat, dokler je bilo kaj griziti.

Nekega dne pride cotavo ščene pred svojega „kralja“ s tožbo, koliko palic je sirota moralo prestati, ker je povžilo komadič mesa, ki je bilo padlo z mize. Pesji „kralj“ zahteva listino od mačke, da na podlagi starodavne pravice kaznuje krivičnika. Prijazna mačka jo odmeri na dilje, da prinese „pismo“. Ali oh! kaj opazi žalostna? Ni več listine, marveč same mrvice od zgrizene kože! — Sirotica otožno zamijavče vsled tolike nesreče, pa se tudi takoj spomni, da to mora biti le mišje delo. Od straha, kaj bo sedaj, malo da ni omedlela. Saj se je tudi imela zakaj bojati. Ko je prišla pred kralja pa mu naznanila nesrečo, je ta skoro

zdivjal in ostekel vsled jeze ter bi bil siroto raztrgal na tri sto komadov, da se ni rešila s pobegom. Sedaj kralj, ne imajoč listine, ni mogel ne z besedo ne z dejanjem pomagati pobitemu ščenetu, kojemu se je bila storila krivica.

Kaj sedaj? Jezni kralj skliče starešine in svetovalce svoje, s tožnim glasom razodeva presrečno nesrečo pak celi mačkinji rod razglasi kot hinavsko in zvijačno pleme ter vsem navzočim in nepričujočim psom zapove neusmiljeno maščevanje in sovrašтво proti mačkam. Vsi svetovalci so takoj zalajali in zatulili, da se je slišalo po celem svetu; navzoči so potem razbežali na vse strani ter svojcem naznanjali, kaj se je bilo zgodilo.

O pognbnem sklepu pesje družbe zvedela je „mačkinja kraljica“. Tota hitro skliče zbor, kjer naznani ostalim mačkam, kakšno sovrašтво je nastalo med njihovim in pesjim plemenom, to pa po hudobnej miši. Mačke zavzame žalost, začnejo mijavkati ter skleneje zlobno pleme mišje iztrebiti sè zemlje.

To je baje vzrok, da sedaj pes beži za mačko, kedar jo ugleda, ter jo brez milosti raztrga, ako mu sicer ne uteče na kakšen za psa neprihoden kraj. Mačka pa kot „mož-beseda“ po cele ure preži na miš, dokler je naposled ne vjame ter ne poždere brez vsakega usmiljenja. Za tega voljo pa tudi psi nimajo več tako obširne pravice, ker je ne morejo pismeno spričati. M. K.

Smešničar 37. Pruski kralj Friderik II. je strogo iztirjal davke. Nek kmet pride ondi v mesto davkov plačevat. Ko pogleda v dačno knjižico, vidi, da je dača zopet večja in pravi: vselej večja, kam bomo šli po peneze? Davkarski uradnik mu odgovori: „prodaj zrnje, pa jej slamo in boš lahko dačo plačal“. Kmet razžaljen mu odgovori: „vi tudi jejte slamo in dača bo gotovo manjša“, — za kar je takoj moral v luknjo:

Razne stvari.

(*Katol. podp. društvu*) v Celji v pomoč privatni dekliški šoli so darovali: 1) V. č. g. Jakob Mastnak, župnik v Slivnici 5 gld. 2) Po č. g. P. Denatu 5 gld. 3) Č. g. Jožef Kočever, kaplan v Grižah 5 gld. 4) Neimenovan iz Zgornje Hudinje 10 gld. 5) Č. g. profesor Janez Skuhala v Mariboru 4 gld. 6) Č. g. Alojzij Bratuša, kaplan v Slivnici 2 gld. 7) Neimenovan iz Ljubljane 2 gld. Za zidanje šolskega poslopja 2 neimenovana 2 gld. 30 kr. Bog povrni!

(*Nemški zvonik*.) Na zvonik Marijine cerkve v Celji se je pretečeni petek zasadil že križ, ki se kaj lepo blišči daleč na okrog. S križem vred znaša visokost zvonikova 66 metrov.

(*S sekivo ubil*) je posestnik J. Reinisch v Digošab pod Mariborom pijanega zidarja J. Hrovata. Ta je bil še le 23 let star.